

भारतीय कृषी संशोधन परिषद-राष्ट्रीय द्राक्ष संशोधन केंद्र
या आठवड्यातील हवामान अंदाज

गुरुवार (11/07/2024) – बुधवार (17/07/2024)

स्थान	तापमान (°C)		पावसाची शक्यता	ढगांचे आच्छादन	वाऱ्याचा वेग (किमी/तास) किमान-कमाल	सापेक्ष आर्द्रता %	
	किमान	कमाल				किमान	कमाल
नाशिक	23-24	29-33	वणी, लोणी, नाशिक, दिंडोरी, ओझर, पिंपळगाव बसवंत, पालखेड, कळवण - गुरु - बुध - हलका ते मध्यम पाऊस.	स्वच्छ ते ढगाळ	16-31	70-81	91-93
पुणे	21-22	26-29	पुणे, फुरसुंगी, लोणी काळभोर, उरुळी कांचन, पाटस, यवत, नारायणगाव, - बारामती, इंदापूर -गुरु - बुध - रिमझिम ते हलका पाऊस .	स्वच्छ ते ढगाळ	22-27	64-73	84-87
सोलापूर	21-22	29-33	तुळजापूर ,लातूर, औसा, सोलापूर , पंढरपूर वैराग, बारशी, नात्रज - गुरु - बुध - हलका ते मध्यम पाऊस.	स्वच्छ ते ढगाळ	23-26	50-65	77-84
सांगली	21-22	26-30	पळशी, खानापूर विटा, शेटफळ, शिरगुप्पी, वाळवा, पलूस, मिरज, कवठे -गुरु - बुध - रिमझिम ते हलका पाऊस.	स्वच्छ ते ढगाळ	24-27	62-76	87-90
विजयपुरा	20-21	28-30	विजयपुरा, चडचन, तिकोटा, तेलसांग- -गुरु - बुध - हलका ते मध्यम पाऊस.	स्वच्छ ते ढगाळ	29-34	55-64	80-82
हैदराबाद	22-23	29-32	हैदराबाद, मेडचल, जहिराबाद- गुरु - बुध- हलका ते मध्यम पाऊस.	स्वच्छ ते ढगाळ	21-28	53-69	74-79
सातारा	21-22	25-30	सातारा, खटाव, फलटण - गुरु - बुध - रिमझिम ते हलका पाऊस.	स्वच्छ ते ढगाळ	18-23	60-81	86-89
अहमदनगर	22-23	29-31	राहाता, कोपरगाव, संगमनेर अकोले, श्रीगोंदा, अहमदनगर, कर्जत, जामखेड— गुरु-बुध- रिमझिम ते हलका पाऊस.	स्वच्छ ते ढगाळ	20-30	60-70	83-88
जालना	23-24	28-31	मंठा, -अंबड, घनसावंगी, जालना, जाफ्राबाद- गुरु - बुध - रिमझिम ते हलका पाऊस..	स्वच्छ ते ढगाळ	10-24	54-67	83-87
बुलडाणा	23-25	28-32	चिखली , सिंदखेडराजा, द.राजा-, बुलडाणा - गुरु - बुध - हलका ते मध्यम पाऊस.	स्वच्छ ते ढगाळ	13-24	59-79	84-87
कोल्हापूर	21-22	27-29	कागल, करवीर, गगन-बावडा - गुरु - बुध - हलका ते मध्यम पाऊस.	स्वच्छ ते ढगाळ	21-23	67-77	88-90
बंगळुरू ग्रामीण	20-21	28-31	अनेकल, दोड्डाबल्लापूर, बेंगळुरू-पूर्व, बेंगळुरू-उत्तर, बेंगळुरू- गुरु - बुध - रिमझिम ते हलका पाऊस.	स्वच्छ ते ढगाळ	19-22	44-60	80-87

बेलागावी	21-23	26-28	बेळगावी, गोकक, चिकोडी, अथणी - गुरु - बुध - हलका ते मध्यम पाऊस.	स्वच्छ ते ढगाळ	17-20	81-89	93-94
बिदर	23-24	30-34	बसवकल्याण, हुमनाबाद, बिदर- गुरु - बुध - हलका ते मध्यम पाऊस.	स्वच्छ ते ढगाळ	18-21	48-54	73-75
बागलकोट	20-21	27-29	हुंगुंड, बागलकोट, जमखंडी, मुधोळ - गुरु - बुध - रिमझिम ते हलका पाऊस.	स्वच्छ ते ढगाळ	27-31	57-63	77-81

टीप: वरील हवामान माहिती खालील संकेतस्थळांवर दिलेल्या हवामान अंदाजाचा सारांश आहे

https://www.wunderground.com/?cm_ven=cgi

<https://imdagrmet.gov.in/weatherdata/BlockWindow.php>

<https://www.timeanddate.com/weather/india>

भाकृअनुप-राष्ट्रीय द्राक्ष संशोधन केंद्र अचूकतेचा दावा करत नाही.

II. पाणी व्यवस्थापन

a. खरड छाटणी नंतरचे दिवस: 79

b. अपेक्षित पॅन बाष्पीभवन: 3-5 मिमी

शिफारस केलेले सिंचन प्रमाण:

1. अनेक भागात रिमझिम ते हलका पाऊस पडण्याची शक्यता आहे. जर माती वाप्सा (क्षेत्र क्षमता) स्थितीत असेल तर द्राक्षबागेला पाणी देऊ नये.
2. बंधारे ओले ठेवण्यासाठी मलचिंगगचा सराव करावा. यामुळे बांधाच्या पृष्ठभागावरील ओलाव्याचे बाष्पीभवन झाल्यामुळे रूट झोनमध्ये तयार होणारी क्षारता कमी होईल.
3. सुक्ष्म घड निर्मिती च्या अवस्थेत, अंकुर वाढ नियंत्रित करण्यासाठी सिंचन पाणी 2000 ते 3000 लिटर / एकर / दिवस असावे.
4. सुक्ष्म घड निर्मिती च्या अवस्थेसाठी, ताण देणे आवश्यक आहे. चिकणमातीत मातीत पाणी धरून ठेवण्याची क्षमता जास्त असल्याने, कृपया लक्षात घ्या की ताण लवकर लादला जाणे आवश्यक आहे अन्यथा फलनक्षमतेवर परिणाम होईल.
5. केन परिपक्वता अवस्था: पृष्ठभागावर ठिबकद्वारे @ 2000 ते 3000 L/एकर प्रतिदिन पाणी द्यावे.

6. पावसाळ्यात पाऊस पडल्यास, बांधावरील पालापाचोळा काढून टाका आणि पावसाचे पाणी जमिनीत मुरू द्यावे. यामुळे रूटझोनमध्ये जमा झालेले क्षार बाहेर पडतील. अशा प्रकारे काढलेला पालापाचोळा जमिनीत मिसळून जमिनीची सच्छिद्रता वाढवता येते.

माती आणि पोषक व्यवस्थापन :

सुक्ष्म घड निर्मिती अवस्था:

1. माती परीक्षण मूल्यांवर आधारित, जमिनीत फॉस्फोरसची कमतरता असल्यास 20 - 25 किलो / एकर फॉस्फोरिक ऍसिड किंवा 150 किलो / एकर एसएसपी वापरावा. चुनखडीयुक्त जमिनीत फॉस्फोरिक ऍसिड वापरणे इष्ट आहे. जोपर्यंत माती आणि पेटीओल चाचण्या कमी फॉस्फोरसची उपलब्धता दर्शवत नाहीत तोपर्यंत फॉस्फोरिक ऍसिड देऊ नये.

2. नायट्रोजन असलेले कोणतेही पाण्यात विरघळणारे खत घालू नये.

3. 45 दिवसांनंतर, वेलीतील पोषक घटक जाणून घेण्यासाठी पेटीओल चाचणी करावी. अंकुराच्या पायथ्यापासून 5 व्या पानापासून पेटीओल्स काढले गेलेल्या पानांची मोजणी करून गोळा केले जावे.

4. मॅग्नेशियम सल्फेट 15 किलो / एकर 45 ते 55 दिवसांनंतर च्या कमीत कमी 2 भागामध्ये वापरा.

5. चुनखडीयुक्त जमिनीत, मॅग्नेशियम सल्फेट आणि पोटॅशियम सल्फेट 3 ग्रॅम / एल 45 ते 55 डीएपी दरम्यान फक्त एकदा फवारणी करावी.

6. सिंचनाच्या पाण्यात 100 पीपीएम पेक्षा जास्त सोडियम असल्यास पाने काळे होण्याच्या लक्षणांवर बारीक लक्ष ठेवावे.

7. पान कुरळे होण्याची शक्यता असल्यास, पानांचे मार्जिन तपासावे, जर थोडे ते जास्त पिवळे असल्यास पोटॅशियमची कमतरता होण्याची शक्यता असते. अशावेळी सल्फेट ऑफ पोटॅश ची 3 ग्रॅम / लिटर ची पर्णसंबंधी फवारणी करावी आणि त्यानंतर 2 ते 3 भागामध्ये 20-25 किलो सल्फेट ऑफ पोटॅश / एकर फवारणी करावी.

8. जंबो, नानासाहेब पर्पल इत्यादी रंगीत जातींमध्ये पोटॅशियमची कमतरता असल्यास पानांचे कुरळेपणा आणि पानांच्या मार्जिनचे लालसर/कांस्थीकरण दिसून येते. अशावेळी सल्फेट ऑफ पोटॅश ची 3

ग्रॅम / लिटर ची पर्णासंबंधी फवारणी करावी आणि त्यानंतर 2 ते 3 भागामध्ये 20-25 किलो सल्फेट ऑफ पोटॅश /एकर फवारणी करावी.

9. जर हवामानाच्या अंदाजानुसार चांगल्या पावसाचा अंदाज असेल, तर पावसाच्या आगमनापूर्वी, छतच्या आकारानुसार SOP @ 4-5g/L ची पर्णासंबंधी फवारणी करा.

केन परिपक्वता अवस्था

1. सध्याच्या पावसानंतर, कॅनोपी नुसार सल्फेट ऑफ पोटॅश 4-5 ग्रॅम / ली ची फवारणी करावी.

2. पोटॅशियमचा वापर केन परिपक्वतेच्या अवस्थेपासून आवश्यक आहे. अंदाजे या अवस्थेत 64 किलो सल्फेट ऑफ पोटॅश (विद्राव्य दर्जाचे) द्यावे. पोटॅशियमचे लीचिंग नुकसान कमी करण्यासाठी किमान पोटॅशियमच्या डोसचे पाच डोसमध्ये विभाजन करावे. या आठवड्यात 15 किलो सल्फेट ऑफ पोटॅश दोन-तीन स्लिटमध्ये द्यावे. चुनखडीयुक्त जमिनीत, या वाढीच्या अवस्थेत एकदा सल्फेट ऑफ पोटॅश (4 ग्रॅम / ली) द्यावे.

3. मॅग्नेशियम सल्फेट 15 किलो/एकर दोन भागांमध्ये वापरावे. छाटणीनंतर 60-75 दिवसांच्या दरम्यान द्यावा. चुनखडीयुक्त जमिनीत, या वाढीच्या अवस्थेत मॅग्नेशियम सल्फेट (3 ग्रॅम / ली) द्यावे.

4. चुनखडीयुक्त मातीत जेथे लोहाची तीव्र कमतरता दिसून येते, 3 दिवसांच्या अंतराने 2-3 ग्रॅम / ली फेरस सल्फेटची दोन ते तीन वेळा फवारणी करावी आणि त्यानंतर ठिबकद्वारे 15-20 किलो/एकर फेरस सल्फेट वापरावा. फर्टिगेशन डोस प्रत्येकी 5 किलोच्या किमान 3 डोसमध्ये विभागला पाहिजे.

5. चुनखडीयुक्त जमिनीचे प्रभावी व्यवस्थापन करण्यासाठी, दर आठवड्याला ठिबकद्वारे 5 किलो/एकर विद्राव्य गंधक टाकावे. तसेच मॅग्नेशियम सल्फेट आणि पोटॅशियम सल्फेट 3 ग्रॅम / एल फक्त एकदाच फवारणी करावी.

6. पावसामुळे आणि प्रतिबंधात्मक नियंत्रणासाठी बोर्डेक्स किंवा तांब्याच्या फवारण्या दिल्यास, कृष्णा सीडलेस इत्यादी रंगीत जातींमध्ये पाने लाल होण्याची शक्यता असते. कोणताही विशिष्ट नमुना नसतो. हे तांब्याच्या विषारीपणामुळे असू शकते. अशावेळी तांबे फवारणी करावी.

7. केन परिपक्वता झाल्यानंतर हिरवळीच्या खतासाठी सनहेम्प किंवा धेंचा वाढवा.

III. कॅनोपी व्यवस्थापन

सध्याच्या हवामानात वेलींच्या वाढीच्या अवस्थेतील करावयाच्या उपाययोजना.

अ. जुनी द्राक्षबाग :

1. विविध द्राक्ष उत्पादक भागात नुकत्याच झालेल्या पावसामुळे तापमानात घट होऊन द्राक्ष बागेतील सापेक्ष आर्द्रता वाढली आहे.
2. वाढलेल्या आर्द्रतेमुळे केवडा आणि करपा सारख्या बुरशीजन्य रोगांची निर्मिती तयार होण्यास मदत करते.
3. २-३ दिवस पाऊस असाच सुरू राहिला तर नव्या झाडांवर करपा रोगाचा प्रादुर्भाव होईल.
4. ९० दिवसांनंतर द्राक्षबाग काडी परिपक्वतेच्या अवस्थेत असू शकते. नवीन वाढ अशीच सुरू राहिल्यास काडीची परिपक्वता होण्यास उशीर होईल. शेंडा पिचिंग आणि बगलफुटी काढून टाकल्यास ओपन कॅनोपी तयार होण्यास मदत होईल ज्यामुळे आर्द्रता वाढण्याची शक्यता कमी होईल. प्रभावी कव्हेरेजमुळे रोगाचा भार कमी होईल.
5. ठिबक @ १.० ते १.२५ किलो प्रति एकर व @ ३.५ ते ४.० ग्रॅम/लिटर पाण्याने फवारणी केल्याने काडीची परिपक्वता वाढण्यास मदत होईल.
6. अनेक द्राक्ष बागांमध्ये पाने पिवळी पडणे आणि अनियमित काडी परिपक्वता द्राक्ष उत्पादकांना अनुभवायला मिळते.
7. जर पाने पिवळी पडणे हे मुळात जमिनीत कॅल्शियम कार्बोनेटच्या उपलब्धतेमुळे निर्माण झालेल्या फेरस, मॅग्नेशियम आणि पालाशच्या कमतरतेमुळे होते. त्यामुळे शेणखतामध्ये गंधक मिसळल्यास समस्येवर मात करण्यास मदत होईल. या टप्प्यावर, शेणखत अनुप्रयोग शक्य होणार नाही. अशा स्थितीत ठिबकद्वारे विद्राव्य दर्जाचे फेरस आणि मॅग्नेशियम वापरता येते.
8. काडीची नियमित परिपक्वता येण्यासाठी जमिनीत स्फुरद व पालाश दर्जाच्या खताचा वापर करता येतो. तसेच वेलीवरील ताण टाळल्यास या समस्येवर काही प्रमाणात नियंत्रण येईल. बोड्रेक्स मिश्रण @ ०.७५ ते १.०% फवारणी केल्यास व माती भिजवल्यास नियंत्रणास मदत होईल.

ब. नवीन द्राक्षबाग :

1. द्राक्षबागेत नुकत्याच झालेल्या पावसामुळे नवीन कोंबांची जोमदार वाढ होईल. वलांडा विकासास उशीर झाल्यास सायटोकिनिन आधारित पीजीआर (6 बीए @ 10 पीपीएम) ची फवारणी केल्यास सायटोकिनिन वाढण्यास आणि वेलातील गिबरेलिनची पातळी कमी होण्यास मदत करेल.
2. फळधारणा साध्य करण्यासाठी शूट वाढीवर नियंत्रण ठेवणे सर्वात महत्वाचे आहे. त्यामुळे पालाशची फवारणी कमीत कमी २.० ते २.५ ग्रॅम/लिटर पाण्यात करावी.
3. कळीचा फरक लक्षात घेता ०.५२.३४ @ २.० ते २.५ ग्रॅम/लिटर पाण्याच्या २ ते ३ फवारण्या देता येतात.

क. द्राक्षखुंट्यांचे प्रक्षेत्र :

1. द्राक्षखुंट्यांवर नवीन वाणांची कलम करण्याचा कालावधी जवळ येत आहे. कोणत्याही जातीचे वयोमान लक्षात घेता विशिष्ट कलमांची निवड अधिक महत्त्वाची असते.
2. कलम तयार करण्याच्या १० दिवस आधी द्राक्षखुंट तयार करणे आवश्यक आहे. कलम करण्यापूर्वी 3-4 सरळ वाढणारे, जोमदार आणि निरोगी द्राक्षखुंट अंकुर कलम करण्यापूर्वी ठेवावेत. जास्त शूट उपलब्ध असल्यास शूट पातळ करावे. याव्यतिरिक्त, जमिनीपासून १.० फूट उंचीवर सरळ आणि जाड शूट (अंदाजे ८.० मिमी) मिळविण्यासाठी कमीतकमी दोन हप्त्यांमध्ये बगलफुट काढून टाकले जाऊ शकते.

IV. रोग व्यवस्थापन

	रोगांचा धोका
--	--------------

खरड छाटणी नंतरचे दिवस	केवडा	भुरी	बुरशीजन्यकरपा	इतर
79	कमी	नाही	मध्यम	जिवाणू करपा – जास्त. तांबेरा - नाही

केवड्याच्या नियंत्रणासाठी बोर्डो मिश्रण किंवा कॉपर हायड्रॉक्साईड @1.5-2 ग्रॅम/लिटर वापरला जाऊ शकतो. सध्याच्या परिस्थितीत कोणतीही अंतरप्रवाह बुरशीनाशके लागू करणे आवश्यक नाही. हलका पाऊस फायदेशीर ठरेल आणि उच्च स्तरावर कोणत्याही रोगाचा त्वरित धोका नाही. सांगलीमध्ये, 2023-24 च्या फळधारणेच्या हंगामात जिवाणू करपा आणि बुरशीजन्यकरपा प्रादुर्भाव झालेल्या भागात कासुगामायसिन 5% + कॉपर ऑक्सिक्लोराईड 45% डब्ल्यूपी @ 750 ग्रॅम /हेक्टर ची प्रतिबंधात्मक फवारणी दिली जाऊ शकते. केवड्याला मॅन्कोझेबच्या वापराने प्रतिबंधित केले जाऊ शकते जे जिवाणूकरपा डागांवर देखील नियंत्रण ठेवू शकते. ट्रायकोडर्मा @ 4-5 मिली/लिटरचा फॉलीअर ऍप्लिकेशन दिला जाऊ शकतो कारण ओलावा परिस्थिती जैविक बुरशीनाशके गुणाकारासाठी योग्य असेल. ट्रायकोडर्माचा ठिबकने वापर पंधरवड्याच्या अंतराने चालू ठेवावा.

जिवाणू करपा

बुरशीजन्यकरपा

भारतीय कृषी संशोधन परिषद-राष्ट्रीय द्राक्ष संशोधन केंद्र

V. कीटक आणि माइट व्यवस्थापन

1. अनुकूल हवामानामुळे, पिठ्या ढेकूणचा प्रादुर्भाव दिसू शकतो. पिठ्या ढेकूण नियंत्रणासाठी ब्रॉड स्पेक्ट्रम कीटकनाशकांचा वापर टाळावा. पिठ्या ढेकूणाचे व्यवस्थापनसाठी बुप्रोफेझिन 25 SC @ 1.25 मिली/लि. पाणी याप्रमाणे दिले जाऊ शकते. प्रतिबंधात्मक उपाय म्हणून वेलींना, खोड व ओलांडे व्हर्टिसिलियम, मेटारायझियम, बिव्हेरिया यांसारख्या बायोकंट्रोल एजंट्सचे ने धुवून काढले जाऊ शकतात. पिठ्या ढेकूणाचा प्रादुर्भाव काडीवर आढळल्यास इमिडाक्लोप्रिड 17.8 एसएल @ 0.4 मिली प्रति लिटर पाण्यात मिसळून फवारणी द्यावी.
2. फुलकिडे किंवा अळीचा प्रादुर्भाव असल्यास, अतिरिक्त वाढ काढून टाका. फिप्रोनिल 80 डब्ल्यूजी @ 0.0625 ग्रॅम प्रति लिटर किंवा इमामेक्टिन बेंझोएट 5 एसजी @ 0.22 ग्रॅम प्रति लिटर पाण्यात वापरणे

प्रभावी आहे. अळीचा प्रादुर्भाव कमी करण्यासाठी पतंगांचे व्यवस्थापन करण्यासाठी द्राक्षबागांच्या बाहेर प्रकाश सापळे लावले जाऊ शकतात.

3. लालकोळीचा प्रादुर्भाव दिसू शकतो, त्यामुळे द्राक्षबागांचे काळजीपूर्वक निरीक्षण करा. लालकोळीचा प्रादुर्भाव दिसून आल्यास, सल्फर 80 डब्ल्यूडीजी @ 1.5-2.0 ग्रॅम प्रति लिटर किंवा अॅबॅमेक्टिन 1.9 ईसी @ 0.75 मिली/लिटर पाणी प्रभावी आहे. द्राक्षाच्या क्षेत्रामध्ये लाल रंगाच्या खोडअळी (डर्किशिया कडंबी) झाडाच्या सालाखाली अंडी घालण्यास सुरुवात केली आहे. या खोड अळीच्या पतंगांचे व्यवस्थापन करण्यासाठी द्राक्षबागाजवळ प्रकाश सापळे लावा. खोड आणि ओलांडावरील सैल साल काढून टाका आणि प्रतिबंधात्मक उपाय म्हणून जुलै ते सप्टेंबर महिन्यात महिन्यातून किमान एकदा बायोकंट्रोल एजंट मेटारायझियम @ 3-5 मिली प्रति लिटर पाण्याने खोड आणि ओलांडे धुवावे. प्रादुर्भाव दिसून आल्यास, मोकळी साल काढून खोड व ओलांडे मेटारायझियम @ 3-5 मिली प्रति लिटर पाण्यात आणि 1.5-2 लिटर पाण्यात प्रति झाड वापरून धुवावे.

मेटारहिझियम अॅनिसोप्लिया @ 3 मिली प्रति लिटर पाण्यात मिसळून धुवा.

भारतीय कृषी संशोधन परिषद-राष्ट्रीय द्राक्ष संशोधन केंद्र